

lave Priser og i stærkt stigende Mængder (i 1913: 25 Stkr. pr. Individ; i 1922: 27 Stkr. og i 1926: 45 Stkr.), rent konkurrencemæssigt vil modvirke en ikke paa-krævet Forhøjelse af den gængse Cigaretpris: 25 Ø. pr. 10 Stkr. Og er der en $2\frac{1}{2}$ Øres Cigaret, vil Forbruget selvsagt i stort Omfang blive der. I saa Henseende gør flere Forhold sig gældende. I 1923, da Afgiftssatserne blev fastlagt, var der ingen Tvivl om, at Erhvervet kunde fremstille en Cigaret til $2\frac{1}{2}$ Ø. Siden er Prisen paa den $2\frac{1}{2}$ Øres Cigaret uforandret, skønt Fremstillingsomkostningerne siden da maa være gaaet væsentligt ned. Først kan henvises til *Arbejds-lønnen*. Denne betyder ganske vist ikke særlig meget for Cigaretfabrikationen, men noget betyder den dog. Dernæst er ogsaa *Tobakken* gaaet ned i Pris. For flere af de Tobakker, der bruges til Cigaretter, gælder dette direkte, naar man ser paa Verdensnoteringerne, f. Eks. Virginiatobak (i Guldmark pr. 50 kg):

1924	1925	1926
63,00	63,00	57,76;

men selv i Tilfælde, hvor Tobakkens Notering ikke maatte være faldet, kommer hertil, at Tobakken formentlig købes i Dollar (eller i hollandske Gylden), hvis Kurs i 1923, Sommeren, var omkring 5,70, medens den nu er omkring Pari, hvilket betyder, at Tobakkens Pris i Kr. — alt andet lige — er gaaet ned med ca. 35 pCt.

Kunde der i 1923 fremstilles en Cigaret til $2\frac{1}{2}$ Ø., kan der det utvivlsomt ogsaa i Dag, selv med Forhøjelsen af Skatten paa 0,15 Ø. pr. Stk. = 6 pCt. af Detailprisen. Hermed falder Fabrikanternes Paastand. En Cigaret til $2\frac{1}{2}$ Ø. vil — som foran bemærket — af praktiske Grunde blive opretholdt længst muligt og kan efter ovenstaaende ganske sikkert ogsaa i Dag fremstilles lige saa godt som i 1923, selv med den forhøjede Skat.

Detailhandleravancen er ogsaa betydelig. Engrosprisen for disse Cigaretter er ca. 1,9 Ø. Detailavancen ligger saaledes over 30 pCt. paa en Handel, hvor der ikke er nogen særlig stor Risiko.

For de dyrere Cigaretters Vedkommende skal endelig bemærkes, at der neppe heller her vil finde nogen væsentlig Forskydning Sted opefter. Der findes i øvrigt her Cigaretter til Priser, der ligger midt imellem en Afgiftsklasses Prisgrænser, f. Eks. til 5 Ø., og en 5 Øres Cigaret vil selv efter Skatteforhøjelsen, ca. 0,2 Ø. pr. Stk., blive i samme Afgiftsklasse. For de dyrere Cigaretter maa man derhos ved en eventuel Forhøjelse af Prisen regne med, at Forbruget gaar ned paa de billigere Cigaretter, hvortil kommer, at der i den sidste Tid har fundet en Del Prisnedsættelser Sted.

Som det fremgaar af ovenstaaende, maa man derfor overfor Cigaretfabrikanternes Paastand fastholde Rigtigheden af det i Lovforslaget kalkulerede Merprovenu.

N. Neergaard.

A. C. Johnsen.